

מסמך 72

מסמך 72

הממשל בפלנטה שכנה

בהסכמתו של לאנאפוג' ובאישורם של הגבוהים ביותר של עדנטיה, מורשה אנוכי לתאר משהו על אודות חיי החברה, המוסר והפוליטיקה של הגזע האנושי המתקדם ביותר החי בפלנטה המצויה במרחק לא-רב-מאוד ושייכת למערכת שטניה.

מכל העולמות בשטניה אשר הפכו מבודדים בשל השתתפותם במרידה של לוציפר, פלנטה זו חוותה את ההיסטוריה הדומה ביותר לזו של אורנטיה. הדמיון בין שתי הספרות מסביר ללא-ספק מדוע ניתן האישור להצגת מצגת יוצאת-דופן זו; זאת הואיל והסכמתם של שליטי המערכת לתאר באוזני פלנטה אחת את ענייניה של פלנטה אחרת הינה מאורע יוצא-דופן ביותר.

פלנטה זו, בדומה לאורנטיה, סטתה מדרך הישר על-ידי חוסר נאמנות של הנסיך הפלנטארי שלה בהקשר של מרידת לוציפר. היא קיבלה בן חומרי מעט לאחר שאדם הגיע לאורנטיה, ובן זה נכשל אף הוא והותיר את הספרה מבודדת; זאת מכיוון שמעולם לא הוענק לגזעים בני התמותה של פלנטה זו בן של סמכות.

1. האומה היבשתית

למרות כל המכשולים הפלנטאריים הללו, מתפתחת כעת ביבשת מבודדת – שגודלה כגודלה של אוסטרליה – ציוויליזציה נעלה ביותר. אומה זו מונה כ-140 מיליון נפש. אנשיה הינם גזע מעורב, בעיקרו כחול וצהוב, ומצוי בהם שיעור מעט גבוה יותר של הגזע הסגול ממה שמצוי בגזע המכונה לבן באורנטיה. הגזעים השונים הללו עדיין אינם ממוזגים במלואם, אך הם מתרועעים זה עם זה ומתחברים באופן ראוי ביותר. תוחלת החיים הממוצעת ביבשת זו עומדת כעת על תשעים שנה, והיא גבוהה בחמישה-עשר אחוזים מזו של כל עם אחר על-פני הפלנטה.

המנגנון התעשייתי של אומה זו נהנה מיתרון גדול מסוים הנובע מהטופוגרפיה הייחודית של היבשת. ההרים הגבוהים, אשר מעליהם יורדים גשמים כבדים שמונה חודשים בשנה, ממוקמים בדיוק במרכז של המדינה. סידור טבעי זה מתאים ביותר לשימוש בכוח המים, ומאפשר להשקות בקלות את הרבע המערבי הצחיח יותר של היבשת.

האנשים הללו מתקיימים בכוחות עצמם, ובמילים אחרות: הם יכולים לחיות עד בלי די מבלי לייבא דבר מן האומות הסובבות אותם. יש להם משאבי טבע בשפע, והם למדו כיצד לפצות על מה שחסר להם והכרחי לחיים באמצעות טכניקות מדעיות. הם נהנים מסחר-פנים ער, אך מקיימים סחר-חוץ מועט בלבד, וזאת בשל העוינות הכוללת של שכניהם הפחות מתקדמים.

באופן כללי, עקבה אומה יבשתית זו אחר הנטייה האבולוציונית של הפלנטה: ההתפתחות מן השלב השבטי ועד להופעת שליטים ומלכים חזקים לאורך אלפי שנים. לאחר המלוכנים המוחלטים הגיעו סדרי ממשל שונים ורבים – באו והלכו שפע בלתי-נדלה של רפובליקות כושלות, של מדינות שיתופיות ושל רודנים. צמיחה זו נמשכה עד לפני כחמש-מאות שנה, כאשר – במהלכה של תקופה פוליטית תוססת במיוחד – אחד מחברי הטריאומף הרודני רב-העוצמה של האומה שינה את דעתו. הוא התנדב לוותר על כסאו בתנאי שאחד מן השליטים האחרים, השפל יותר מבין השניים הנותרים, יוותר אף הוא על כס הרודנות. וכך נמסרה הריבונות על היבשת לידי שליט יחיד. המדינה המאוחדת המשיכה להתקדם תחת שלטון מלוכני חזק במשך למעלה ממאה שנים, אשר במהלכן התפתחה מגילה מעולה של זכויות חירות.

המעבר העוקב מן המלוכנות לשיטת ממשל ייצוגית היה הדרגתי, והמלכים נותרו כדמויות חברתיות או רגשיות בלבד, ונעלמו בסופו של דבר משנסתיימה שושלת הזכרים. הרפובליקה הנוכחית מתקיימת מזה כמאתיים שנה, שבמהלכן חלה התקדמות מתמשכת לעבר שיטות

מסמך 72

הממשל אשר יתוארו מייד; ההתפתחויות האחרונות בתחומי התעשייה והפוליטיקה אירעו במהלך העשור האחרון.

2. ארגון פוליטי

לאומה היבשתית הזו יש כעת ממשל ייצוגי, כאשר בירת המדינה ממוקמת במרכזה. הממשל המרכזי מורכב מפדרציה חזקה בת מאה מדינות חופשיות באופן יחסי. מדינות אלה בוחרות את מושליהן ואת מחוקקיהן לתקופה בת עשר שנים, ואיש איננו זכאי להיבחר שוב. שופטי המדינה מתמנים למשך כל חייהם בידי המושלים ומאושרים על-ידי אספות המחוקקים, אשר כוללות נציג אחד לכל מאה-אלף אזרחים.

קיימים חמישה סוגים שונים של ממשל עירוני, התלויים בגודלה של העיר; ואולם, אף עיר איננה מורשית לאכלס יותר ממיליון תושבים. ככלל, שיטות הממשל העירוני האלה הינן פשוטות, ישירות וחסכוניות מאוד. מעט התפקידים במנהל העיר הינם מבוקשים ביותר בקרב האזרחים מן הסוג הגבוה ביותר.

הממשל הפדרלי כולל שלוש חטיבות ממשל מתואמות: מבצעת, מחוקקת ושופטת. המנהל הפדרלי הכללי נבחר מדי שש שנים בבחירות אזוריות אוניברסאליות. הוא לא זכאי להיבחר שוב, אלא על-פי בקשתן של לפחות שבעים-וחמש אספות מחוקקות ובאישורם של מושלי אותן מדינות, וגם אז, לתקופה אחת בלבד. מייעץ בידו קבינט-על אשר בו חברים כל המנהלים הכלליים לשעבר אשר עדיין בין החיים.

החטיבה המחוקקת כוללת שלושה בתים:

1. *הבית העליון* נבחר בידי קבוצות עובדי התעשייה, העובדים המקצועיים, עובדי החקלאות וקבוצות אחרות של עובדים, אשר בוחרים בהתאם לתפקידם הכלכלי.

2. *הבית התחתון* נבחר על-ידי ארגוני חברה מסוימים, הכוללים את הקבוצות החברתיות, הפוליטיות והפילוסופיות אשר לא נכללו במסגרת התעשייה או המקצועות. כלל האזרחים מן המניין משתתפים בבחירת שני סוגי הנציגים, אך הם מקובצים באופן שונה בהתאם לאופי הבחירה – לבית העליון או לבית התחתון.

3. *הבית השלישי* – המדינאים הבכירים – כולל את וותיקי השירות הציבורי ובנוסף להם אנשים מכובדים רבים הממונים על-ידי המנהל הכללי, המנהלים האזוריים (התת-פדרליים), נשיא בית הדין העליון והמנהלים של שני בתי המחוקקים האחרים. קבוצה זו מוגבלת למאה חברים, ואלו נבחרים בבחירת-רוב של המדינאים הבכירים עצמם. החברות הינה למשך כל תקופת החיים, וכאשר מקום מתפנה, נבחר למלא את המקום הזה האדם אשר קיבל את מרב הקולות מקרב רשימת המועמדים. תפקידו של גוף זה הינו ייעוצי גרידא, אך הוא מהווה וסת רב-עוצמה של דעת הקהל, וכן נודעת לו השפעה כבירה על כל זרועות הממשל.

הרבה מן העבודה המנהלית הפדרלית מתבצע על-ידי עשר הרשויות האזוריות (תת-פדרליות), אשר כל אחת מהן מורכבת מהתאגדות של עשר מדינות. חטיבות אזוריות אלה הינן ביצועיות ומנהליות לחלוטין, ואין להן כל תפקוד חקיקתי או שיפוטי. עשרת המנהלים האזוריים ממונים אישית בידי המנהל הפדרלי הכללי, ומשך כהונתם חופף לשלו – שש שנים. בית הדין הפדרלי העליון מאשר את מינוי עשרת המנהלים האזוריים, ואף-על-פי שהם אינם יכולים להתמנות מחדש, המנהל הפורש הופך באופן אוטומטי לעמיתו וליועצו של מחליפו. לחלופין, המנהלים האזוריים הללו בוחרים את הקבינטים שלהם המורכבים מפקידי ממשל.

האומה מנוהלת משפטית על-ידי שתי מערכות משפט עיקריות – בתי הדין של החוק ובתי הדין החברתיים-כלכליים. בתי הדין של החוק פועלים בשלוש הרמות הבאות:

מסמך 72

1. **בתי-דין זוטרים** בעלי סמכות מוניציפלית ומקומית, אשר ניתן לערער על החלטותיהם בפני בתי הדין הגבוהים של המדינות.

2. **בתי הדין הגבוהים של המדינות**, אשר החלטותיהם בכל עניין שאיננו מערב את הממשל הפדרלי, או פוגע בזכויות וחירויות האזרח, הינן סופיות. המנהלים האזוריים מוסמכים להביא באופן מיידי כל עניין לדיון בתי הדין הפדרלי העליון.

3. **בית הדין הפדרלי העליון** – בית הדין העליון לשיפוט חילוקי-דעות לאומיים והערעורים בתיקים המגיעים מעלה מבתי הדין של המדינות. בית דין עליון זה כולל שנים-עשר חברים אשר גילם נע בין ארבעים לשבעים-וחמש שנים, ואשר שירתו לכל הפחות שנתיים בבית-דין מדינתי כלשהו, מונו למשרה רמה זו על-ידי המנהל הכללי ואושרו על-ידי רוב בקבינט-העל ובבית המחוקקים השלישי. כל ההחלטות של גוף משפטי עליון זה נקבעות באמצעות רוב של שני-שליש לפחות.

בתי הדין החברתיים-כלכליים פועלים בשלוש החטיבות הבאות:

1. **בתי-דין של הורות**, אשר קשורים לחטיבה המחוקקת ולחטיבה השיפוטית של מערכת המשפחה והחברה.

2. **בתי-דין של חינוך** – הגופים המשפטיים אשר קשורים למערכות בתי הספר המדינתיים והאזוריים, וכן קשורים לזרוע המבצעת ולזרוע המחוקקת של מנגנון המנהל החינוכי.

3. **בתי הדין של התעשייה** – בתי הדין המחזיקים בסמכות מלאה ליישב את כלל אי-ההבנות הכלכליות.

בית הדין העליון איננו דן בתיקים חברתיים-כלכליים, אלא לאחר הצבעה של שלושה-רבעים מחברי בית המחוקקים השלישי של הממשל הלאומי, הוא בית המדינאים הבכירים. מלבד מקרה זה, כלל ההחלטות של בתי הדין הגבוהים של הורות, החינוך והתעשייה, הינן סופיות.

3. חיי הבית

ביבשת זו החוק איננו מתיר לשתי משפחות לגור יחד תחת קורת גג אחת. ומכיוון שמגורים קבוצתיים הוצאו אל מחוק לחוק, נהרסו רוב בתי הדירות. ואולם, הרווקים עדיין מתגוררים במועדונים, בתי-מלון ובתי-מגורים משותפים אחרים. השטח המינימלי עבור בית מגורים חייב להיות לפחות בן כ-4,500 מטרים רבועים. כלל האדמה וכל רכוש אחר המשמשים למגורים פטורים ממס עד לשיעור של פי עשרה מההקצאה המינימלית לבית מגורים.

חיי המשפחה של האנשים הללו השתפרו לאין שיעור במהלך המאה האחרונה. שני ההורים, הן האבות והן האימהות, מחויבים ללמוד בבתי הספר להורות של חינוך הילדים. ואפילו החקלאים המתגוררים ביישובים כפריים קטנים משלימים מלאכה זו בהתכתבות; על-מנת לקבל הוראה בעל-פה הם הולכים למרכזים הקרובים אליהם אחת לעשרה ימים – קרי, מדי שבועיים. זאת הואיל והשבוע שלהם מונה חמישה ימים.

בכל משפחה יש בממוצע חמישה ילדים, והם מצויים בשליטתם המלאה של הוריהם, או – במקרה שאחד מההורים או שניהם נפטרו – תחת השגחת האפוטרופוסים הממונים על-ידי בתי הדין להורות. קבלת אחריות אפוטרופסות על יתום מאב ומאם נחשבת לכבוד גדול עבור כל משפחה. מבחינה השוואה נערכים בינות להורים, והיתום נמסר למשפחתם של אלו אשר מציגים את כישורי ההורות המיטביים.

האנשים הללו מחשיבים את הבית כמוסד הבסיסי של הציוויליזציה שלהם. הציפייה היא שהחלק הערכי ביותר בחינוכם של הילדים ובבניית אופיים יובטח על-ידי ההורים ויעשה במסגרת הבית; והאבות מקדישים לחינוך הילדים כמעט את אותה מידה של תשומת-לב שאותה מקדישות האימהות.

כלל החינוך המיני ניתן בבית על-ידי ההורים, או על-ידי האפוסטרופוסים החוקיים. בהפוגות המנוחה בבתי המלאכה של בית הספר מוצעת הכוונה מוסרית על-ידי המורים; אך לא כך הוא באשר לחינוך דתי, אשר נחשב לזכותם הבלעדית של ההורים, וזאת מכיוון שהדת נחשבת לחלק אינטגרלי מחיי הבית. הכוונה דתית גרידא ניתנת בפומבי אך ורק במקדשי הפילוסופיה, מכיוון שמוסדות דתיים לגמרי, כדוגמת הכנסיות של אורנטיה, לא התפתחו בקרב האנשים הללו. על-פי הפילוסופיה שלהם, הדת הינה השאיפה לדעת את האל ולבטא אהבה כלפי הזולת באמצעות שירותו; ואולם, ראייה זו איננה מאפיינת את מעמדן הדתי של יתר האומות בפלנטה זו. הדת הינה נושא משפחתי במידה כה רבה בקרב האנשים הללו, עד כי לא קיימים מקומות ציבוריים אשר מוקדשים אך ורק להתכנסות דתית. מבחינה פוליטית, הדת והמדינה, כפי שנוהגים לומר בני אורנטיה, הינם נפרדים לחלוטין, אך קיימת חפיפה מזוהה בין הדת לפילוסופיה.

עד לפני עשרים שנה, המורים הרוחניים (המקבילים לכמרים באורנטיה) – אשר מבקרים מעת לעת כל משפחה על-מנת לבחון את הילדים ולקבוע אם קיבלו מהוריהם הנחייה ראויה – היו מצויים תחת פיקוח ממשלתי. היועצים והבודקים הרוחניים הללו מצויים כעת תחת הכוונתה של הקרן לקדמה רוחנית, מוסד חדש אשר נתמך על-ידי תרומות מרצון. ייתכן שמוסד זה לא יתפתח עוד עד לאחר הגעתו של בן סמכותי מפרדיס.

הילדים נותרים בחזקתם החוקית של הוריהם עד גיל חמש-עשרה, העת שבה הם מקבלים לראשונה חניכה אל תוך אחריותם האזרחית. לאחר מכן, כל חמש שנים, וחמש פעמים בזו אחר זו, מתקיימים טקסים פומביים דומים לאותן קבוצות גיל, ואז הולכות וקטנות מחויבויותיהם כלפי ההורים, בעוד שהם מקבלים על עצמם אחריות חדשה כלפי המדינה בתחום החברתי ובתחום האזרחי. זכות הבחירה מוענקת בגיל עשרים, הזכות להינשא ללא הסכמת ההורים איננה מוענקת עד לגיל עשרים-וחמש, והילדים חייבים לעזוב את הבית בהגיעם לגיל שלושים.

חוקי הנישואין והגירושין הינם אחידים בכל רחבי האומה. הנישואין לפני גיל עשרים – הגיל שבו מתקבלות זכויות האזרח – אסורים. הרשות להינשא ניתנת אך ורק שנה לאחר הצהרת כוונת הנישואין, ורק לאחר שהן החתן והן הכלה מציגים תעודות המעידות כי הם קיבלו הנחייה כנדרש בבתי הספר של ההורות באשר לאחריות של חיי הנישואין.

תקנות הגירושין אינן כה נוקשות, ואולם צווי ההיפרדות – אשר ניתנים על-ידי בתי הדין של ההורות – לא יכולים להתקבל, אלא כעבור שנה מרישום הבקשות עבורם; ושנה על פלנטה זו ארוכה בהרבה מאשר באורנטיה. אף-על-פי שחוקי הגירושין נוחים, שיעור הגירושין עומד על כעשירית בלבד משיעור הגירושין של הגזעים המתורבתים של אורנטיה.

4. המערכת החינוכית

המערכת החינוכית של אומה זו הינה של חינוך חובה, ושני המינים לומדים יחדיו בבתי הספר הקדם-אוניברסיטאיים, שבהם לומדים התלמידים מגיל חמש ועד לגיל שמונה-עשרה. בתי הספר הללו הינם שונים במידה רבה מאלו של אורנטיה. אין בהם חדרי כיתה, ורק מקצוע אחד נלמד בכל עת; ולאחר שלוש השנים הראשונות הופכים כל התלמידים להיות מורים-סייעים, ומלמדים את אלו אשר מצויים מתחתם. ספרים משמשים אך ורק על-מנת למצוא מידע אשר יסייע בפתרון הבעיות המתעוררות בבתי המלאכה ובחוות של בית הספר. בבתי המלאכה הללו מיוצר הרבה מן הריהוט המצוי בשימוש ביבשת, וכך גם רבים מן האביזרים המכאניים – זהו עידן כביר של המצאה ושל מיכון. בצמוד לכל בית-מלאכה מצויה ספריית עבודה, שבה יכול התלמיד להיוועץ בספרי העיון הנדרשים. גם חקלאות וגננות נלמדות לאורך כל תקופת החינוך בחוות הנרחבות הצמודות לכל בית-ספר מקומי.

רפי השכל לומדים אך ורק חקלאות וטיפול בבעלי-חיים, והם מאושפזים במשך כל חייהם במושבות משמורת מיוחדות שבהן מופרדים המינים על-מנת למנוע מהם להפוך להורים, וזאת משום שההורות מנעת מכל הפחות מן הרגילים. אמצעי ההגבלה הללו מצויים בתוקף מזה שבעים-וחמש שנים; צווי האשפוז מוצאים על-ידי בתי הדין של ההורות.

מסמך 72

כולם יוצאים לחופשה בת חודש אחד בכל שנה. הלימודים בבתי הספר הקדם-אוניברסיטאיים מתקיימים במשך תשעה מתוך עשרת החודשים של השנה, ואת החופשה מבליים התלמידים אגב טיול עם ההורים או עם חברים. הנסיעות האלה מהוות חלק מתוכנית החינוך למבוגרים, והן נמשכות לאורך כל החיים, כאשר הכספים המיועדים לכיסוי ההוצאות האלה נצברים באותן שיטות שבהן נעשה שימוש לתשלום הביטוח לעת זקנה.

רבע מן הזמן בבית הספר מוקדש למשחק – לאתלטיקה תחרותית – כאשר התלמידים מתקדמים בתחרויות אלה – הבחנות את כישוריהם ואת כשרונם – למן הרמה המקומית, דרך הרמה המדינתית והאזורית ועד לרמה הלאומית. בדומה לכך, מתקיימות תחרויות נאום ותחרויות מוזיקליות, כמו גם תחרויות בתחומי המדע והפילוסופיה, ואלה תופסות את תשומת ליבם של התלמידים, החל מן החטיבות החברתיות הנמוכות והלאה אל עבר התחרויות המזכות בכבוד לאומי.

ממשל בית הספר הינו העתק של הממשל הלאומי על שלושת הזרועות המתואמות שלו, כאשר סגל המורים משמש כבית המחוקקים השלישי, או המיעץ. המטרה העיקרית של החינוך ביבשת זו היא להפוך כל תלמיד לאזרח התומך-בעצמו.

כל ילד אשר מסיים את מערכת בתי הספר הקדם-אוניברסיטאיים בגיל שמונה-עשרה מהווה בעל-מלאכה מומחה. או אז מתחיל הלימוד של הספרים והחיפוש אחר ידע ייחודי, וזאת בבתי הספר למבוגרים או באוניברסיטאות. כאשר תלמיד מבריק מסיים את עבודתו לפני הזמן אשר הוקצב לה, ניתנת לו מתנת זמן ואמצעים שבאמצעותם הוא רשאי לבצע פרויקט לפי בחירתו. מערכת החינוך כולה מתוכננת על-מנת להכשיר את היחיד כיאזרח.

5. ארגון תעשייתי

מצב התעשייה בקרב האנשים הללו הינו רחוק מן האידיאלים שלהם; ההון והעבודה עדיין מצויים בצורותיהם, ואולם הם הופכים בהדרגה למתואמים עם התכנית של שיתוף-פעולה כן. ביבשת ייחודית זו העובדים הופכים בהדרגה לבעלי-מניות בכל החברות התעשייתיות; כל עובד נבון הופך אט-אט לקפיטליסט קטן.

היריבויות החברתיות הולכות ומתמעטות, והרצון הטוב עולה בהתמדה. לא נוצרו בעיות כלכליות חמורות בשל ביטול העבדות (לפני מעל למאה שנה), מכיוון שהתאמה זו בוצעה בהדרגה תוך שחרור של שני אחוזים מדי שנה. אותם עבדים אשר עברו בתוצאות משביעות רצון מבחנים מנטאליים, מוסריים ופיזיים זכו לקבל אזרחות; רבים מן העבדים העליונים הללו היו שבויי מלחמה או ילדים של שבויים שכאלה. לפני כחמישים שנה הם שיחררו את אחרון העבדים הנחותים שלהם, ובזמנים המאוחרים עוד יותר, הם מקדישים עצמם לטיפול במשימה של הקטנת מספר המעמדות המפגרים והמרושעים.

האנשים הללו פיתחו לאחרונה טכניקות חדשות ליישוב אי-ההבנות בנושאי התעשייה ולתיקון אופני ניצול כלכלי, ושיטות אלה מהוות שיפור מובחן ביחס לשיטות הקודמות אשר באמצעותן נפתרו בעיות מסוג זה. האלימות, כשיטה ליישוב מחלוקות אישיות או תעשייתיות, הוצאה אל מחוץ לחוק. שכר, רווחים ובעיות כלכליות אחרות אינם מוסדרים באופן נוקשה, אך באופן כללי הם מצויים תחת שליטת בתי המחוקקים התעשייתיים, בעוד שכל המחלוקות הנובעות מן התעשייה נידונות בפני בתי הדין התעשייתיים.

בתי הדין התעשייתיים הינם בני שלושים שנה בלבד, אך הם פועלים באופן משביע רצון בהחלט. ההתפתחות האחרונה ביותר קובעת שמכאן ואילך יכירו כל בתי הדין בתמורה חוקית כמשתייכת לאחת משלוש חטיבות:

1. שיעורי ריבית כחוק על השקעות הון.

2. שכר הולם לבעלי-מקצוע מיומנים אשר מועסקים במפעלי תעשייה.

מסמך 72

3. שכר עובד הוגן וצודק בתמורה לעבודה פיזית.

על אלו להיות משולמים, ראשית בהתאם לחוזה, או במקרה של ירידה ברווחים, יקטנו כולם באופן ארעי באותו שיעור. ולאחר מכן, כל רווח אשר מצוי מעבר לתשלומים הקבועים הללו, יחולק בשיעור אשר נקבע בין כל החטיבות: ההון, בעלי המקצועות והפועלים.

מדי עשור שנים המנהלים האזוריים מתאימים וקובעים את שעות העבודה היומיות כחוק. התעשייה פועלת כעת בשבוע בן חמישה ימים, ארבעה ימים המוקדשים לעבודה ויום אחד למשחק. האנשים הללו עובדים שש שעות בכל יום, וכמו התלמידים, במשך תשעה מתוך עשרת חודשי השנה. את החופשה הם מבליים על-פי-רוב במסעות, וכיוון שאך לאחרונה פותחו שיטות תחבורה חדשות, כלל האומה מרבה לנסוע. האקלים מאפשר לנסוע במשך כשמונה חודשים בשנה, והם מנצלים את מלוא ההזדמנויות הנתונות בידיהם.

לפני מאתיים שנה שלט המניע לרווח שליטה מוחלטת בתעשייה, ואולם כיום הוא הולך ומוחלף במהירות בכוחות מניעים אחרים וגבוהים יותר. התחרות ביבשת הזו חריפה, ואולם רובה עברה מן התעשייה אל המשחק, המיומנות, ההישג המדעי וההגשמה האינטלקטואלית. היא בולטת ביותר בשירות החברתי ובנאמנות לממשל. בקרב האנשים הללו הופך השירות הציבורי במהירות לשאיפה הגבוהה ביותר. האדם העשיר ביותר ביבשת עובד שש שעות במשרד של בית-המלאכה למכונות אשר בבעלותו, ואז ממחר לסניף המקומי של בית הספר למדינאות, שם הוא מבקש להכשיר את עצמו לשירות ציבורי.

העבודה הופכת מכובדת יותר ויותר ביבשת זו, כאשר כל האזרחים שגילים מעל לשמונה-עשרה, ואשר מסוגלים לכך בגופם, עובדים בבית ובחוות, בתעשייה מוכרת כלשהי, בעבודות הציבוריות שאליהם מתקבלים כלל המובטלים הארעיים, או בקרב סגל עובדי הכפייה אשר במכרות.

האנשים הללו מתחילים לטפח גם צורה חדשה של סלידה חברתית – סלידה מן הבטלה ומן העושר אשר הושג ללא עמל. לאט אבל בטוח, הם הולכים והופכים לאדוני מכוניותיהם. פעם גם הם נלחמו למען חירות פוליטית, ולאחר מכן עבור חופש כלכלי. כעת הם מתחילים ליהנות משניהם, בה בעת שהם מתחילים להעריך, בנוסף לכך, את הפנאי אשר רכשו בדי עמל, ואשר אותו ניתן להקדיש להגשמה עצמית הולכת וגוברת.

6. ביטוח לעת זקנה

אומה זו מקיימת מאמץ נחוש להחליף את הצדקה מן הסוג הפוגע בכבוד-העצמי, בערבויות הביטחון המכובדות של הביטוח הממשלתי לעת זקנה. אומה זו מעניקה לכל ילד חינוך ומספקת לכל אדם עבודה; וכך היא יכולה להפעיל בהצלחה תכנית ביטוח אשר נועדה להגן על החולים ועל הזקנים.

בקרב עם זה, חייבים כל האנשים לפרוש מעבודה לשם רווח בגיל שישים-וחמש, אלא אם כן קיבלו היתר מנציב העבודה של המדינה אשר מעניק להם את הזכות להמשיך בעבודתם עד לגיל שבעים. מגבלת הגיל הזו איננה חלה על אלו המשרתים בממשלה או על הפילוסופים. בעלי המגבלות הפיזיות, או בעלי הנכויות הקבועות, יכולים להיכנס לרשימת הפרישה בכל גיל, וזאת באמצעות צו בית משפט החתום גם על-ידי נציב הגמלאות של הממשלה האזורית.

הכספים המשמשים לתשלום גמלאות הזקנה מופקים מארבעה מקורות:

1. הממשלה הפדרלית דורשת לטובת מטרה זו שכר של יום אחד בכל חודש; ובמדינה הזו כולם עובדים.
2. תרומות – אזרחים עשירים רבים תורמים לשם תכלית זו.

מסמך 72

3. הרווחים של עובדי הכפייה אשר במכרות המדינה. לאחר שהעובדים המגויסים תמכו בעצמם והפרישו לעצמם את ההפרשות שלהם לעת זקנה, מועברים כל יתר הרווחים מעבודתם אל קרן הגמלאות הזו.

4. ההכנסות ממשאבי הטבע. כל העושר הטבעי ביבשת מוחזק כנאמנות חברתית בידי הממשל הפדרלי, והרווחים המופקים מעושר טבעי זה מוקצים למטרות חברתיות, כגון מניעת מחלות, מתן חינוך לגאונים וכיסוי הוצאות הלימוד של יחידים מבטיחים-במיוחד בבתי הספר למדינאות. מחצית מן ההכנסות ממשאבי הטבע מוקצת לקרן הגמלאות לעת זקנה.

אף-על-פי שהקרנות האקטואריות המדינתיות והאזוריות מעניקות צורות רבות של ביטוח מגן, קרנות הפנסיה לעת זקנה מנוהלות באופן בלעדי בידי הממשל הפדרלי באמצעות עשרת המשרדים האזוריים.

הקרנות הממשלתיות האלה מנוהלות ביושר מזה זמן רב. לאחר הבגידה והרצח, העונשים הכבדים ביותר אשר מוטלים על-ידי בתי הדין, עניינם במעילה באמון הציבור. חוסר נאמנות חברתית ופוליטי מננה כיום על הפשעים האיומים ביותר.

7. מיסוי

הממשל הפדרלי דואג לאזרח הבודד אך ורק בנושא הגמלאות לעת זקנה ובטיפול הגאונות והמקוריות היצירתיות; ממשלות המדינות עוסקות מעט יותר באזרח היחיד, בעוד שהממשל המקומי עוסק באופן אבהי הרבה יותר בפרט ובחברה. העיר (או חלקים מסוימים ממנה) עוסקת בנושאים כגון בריאות, תברואה, תקני בנייה, נוי, אספקת מים, תאורה, חימום, פנאי, מוזיקה ותקשורת.

בכל תעשייה תשומת הלב נתונה בראש ובראשונה לבריאות; היבטים מסוימים של הרווחה הפיזית נחשבים כזכות בלעדית של התעשייה ושל הקהילה, ואולם בעיות הבריאות האישיות והמשפחתיות הינן נושא לטיפול אישי בלבד. בתחום הבריאות, כמו בכל תחום אישי-גרידא אחר, תכניתה של הממשלה היא להתערב פחות ופחות.

לערים אין סמכות להטיל מסים, והן אף לא יכולות להיכנס לחובות. הן מקבלות מאוצר המדינה הקצבה בהתאם למספר התושבים, והן חייבות להשלים הכנסות מן הרווחים שאותן הן מפיקות מן העסקים החברתיים שלהן ומאגרות רישוי על פעילויות מסחריות שונות.

מערכות ההיסע המהירות, אשר מאפשרות למעשה להרחיב במידה ניכרת את גבולות העיר, מצויות בשליטה מוניציפלית. מחלקות כיבוי האש העירוניות נתמכות על-ידי קרנות מניעת-אש וקרנות הביטוח, וכל המבנים, הן בעיר והן בכפר, הינם חסיני-אש – והם כאלו כבר מעל לשבעים-וחמש שנה.

אין ממונים כוחות מוניציפליים לשמירה על הסדר; כוחות המשטרה מוחזקים על-ידי ממשלות המדינות. משרד זה מגייס את כל מועמדיו כמעט מקרב שורות הגברים הרווקים אשר גילם נע בין עשרים-וחמש לחמישים שנה. רוב המדינות מטילות מס רווקות כבד למדי, אשר משולם לכל הגברים אשר מצטרפים לשורות משטרת המדינה. במדינה הממוצעת עומד הכוח המשטרתי כעת אך ורק על כעשירית מגודלו לפני חמישים שנה.

קיימת אחידות מועטה בלבד, אם בכלל, בין משטרי המס של מאה המדינות החופשיות והריבוניות באופן יחסי, וזאת בשל העובדה שהתנאים הכלכליים ותנאים אחרים משתנים במידה רבה בין חלקיה השונים של היבשת. בכל מדינה קיימות עשר תקנות חוקתיות בסיסיות אשר לא ניתן לשנותן, אלא באישור בית הדין הפדרלי העליון, ואחד מן החוקים הללו מונע הטלת מס רכוש העולה על אחוז אחד בשנה על כל רכוש שהוא; והבתיים, הן בעיר והן בכפר, הינם פטורים ממס.

הממשל הפדרלי מנוע מלהיכנס לחובות, ונדרש משאל-עם המאושר על-ידי יותר משלושה-רבעים של האזרחים על-מנת שמדינה כלשהי תוכל ללוות, למעט למטרות מלחמה. מכיוון שהממשל

מסמך 72

הפדרלי איננו יכול להיכנס לחובות, במקרה של מלחמה מוסמכת מועצת ההגנה הלאומית לגבות מן המדינות כספים, כמו גם אנשים וחומרים, ככל שאלו נדרשים. ואולם, לא ניתן להחזיק בכל חוב שהוא למשך תקופה העולה על עשרים וחמש שנה.

ההכנסות התומכות בממשל הפדרלי מופקות מחמשת המקורות הבאים:

1. *מכסי "בוא".* כלל הייבוא כפוף למכסים המיועדים להגן על רמת החיים ביבשת, הגבוהה הרבה יותר מזו של כל אומה אחרת על-פני הפלנטה. שיעורי המכס הללו נקבעים על-ידי בית הדין הגבוה ביותר לתעשייה, לאחר ששני בתי המחוקקים של התעשייה אישרו את המלצות המנהל הכללי לנושאים כלכליים, אשר מתמנה במשותף על-ידי שני גופי החקיקה הללו. בית המחוקקים הגבוה לתעשייה נבחר על-ידי העובדים, ואילו הנמוך יותר על-ידי בעלי ההון.

2. *תמלוגים.* הממשל הפדרלי מעודד המצאות ויצירות מקוריות בעשר המעבדות האזוריות, ומסייע לגאונים מכל הסוגים – אמנים, סופרים ומדענים – וגם שומר על הפטנטים שלהם. בתמורה, נוטל הממשל מחצית מן הרווחים המופקים מכל ההמצאות והיצירות האלה, בין אם הן נוגעות למיכון, לספרים, לאמנות, לצמחים או לבעלי-חיים.

3. *מס ירושה.* הממשל הפדרלי מטיל מס ירושה מדורג, אשר נע מאחוז אחד ועד לחמישים אחוזים, בהתאם לגודל הירושה ולתנאים אחרים.

4. *ציד צבאי.* הממשל מרוויח סכום נכבד מהחכרת ציוד צבאי וימי לשימושים מסחריים ולמטרות פנאי.

5. *משאבי טבע.* כאשר ההכנסות ממשאבי הטבע אינן נצרכות במלואן לשם המטרות הייעודיות המצוינות באמנה הפדרלית של המדינה, הן מופקדות באוצר הלאומי.

התקציב הפדרלי – למעט הסכומים הנדרשים למלחמה אשר מוערכים על-ידי מועצת ההגנה הלאומית – מוגדר בבית המחוקקים העליון, מסוכם עם הבית התחתון, מאושר על-ידי המנהל הכללי, ותוקפו הסופי ניתן מידי ועדת התקציב הפדרלית בת מאה החברים. משלי המדינות מעמידים מועמדים כחברים בוועדה זו, ואלו נבחרים בידי האספות המחוקקות של המדינות לתקופת שירות בת עשרים וארבע שנים, כאשר רבע מן החברים הללו נבחר מדי שש שנים. מדי שש שנים בוחר גוף זה, ברוב של שלושה-רבעים, את אחד מחבריו לעמוד בראשו, וחבר זה הופך בזאת למנהל-הממונה על האוצר הלאומי.

8. המכללות המיוחדות

בנוסף לתכנית חינוך החובה הבסיסית, אשר נמשכת מגיל חמש ועד לגיל שמונה-עשרה, מוחזקים בתי-ספר מיוחדים כדלקמן:

1. *בתי ספר למדינאות.* בתי הספר הללו מתחלקים לשלושה סוגים: של האומה, של האזור ושל המדינה. המשרות הציבוריות של האומה נחלקות לארבע חטיבות. החטיבה הראשונה של אמון הציבור נוגעת בעיקרה לממשלת האומה, וכל מחזיקי המשרות בקבוצה זו חייבים להיות בוגרי בתי הספר למדינאות, הן האזוריים והן הלאומיים. יחיד יכול לקבל משרה פוליטית, להיבחר או להתמנות לתפקיד בחטיבה השנייה, לאחר שסיים את אחד מעשרת בתי הספר האזוריים למדינאות; התפקידים הללו נוגעים לאחריות בממשל האזורי ובממשלות המדינות. חטיבה מספר שלוש כוללת את תפקידי האחריות במדינה, ונושאי משרה מעין אלו מחויבים לשאת אך ורק תעודות גמר של בתי הספר למדינאות של המדינה. נושאי המשרות בחטיבה הרביעית והאחרונה אינם מחויבים לשאת בתואר מדינאות כלשהו, בשל העובדה שלעולם הם מתמנים לכל התפקידים הללו. אלו כוללים תפקידים זוטרים של עוזרים, מזכירות ותפקידים טכניים המבוצעים בידי בעלי המקצוע המוכשרים השונים אשר פועלים במסגרת המנהלית של הממשל.

מסמך 72

שופטי בתי הדין הזוטרים ושופטי בתי הדין של המדינה מחזיקים בתואר מבתי הספר למדינאות של המדינה. שופטי בתי הדין – אשר להם סמכות לדון בנושאים חברתיים, חינוכיים ותעשייתיים – מחזיקים בתארים מבתי הספר האזוריים. שופטי בית הדין הפדרלי העליון חייבים להחזיק בתארים מכל בתי הספר הללו למדינאות.

2. **בתי הספר לפילוסופיה.** בתי הספר הללו מסופחים למקדשי הפילוסופיה, והם קשורים פחות או יותר לתפקידה הציבורי של הדת.

3. **מוסדות מדע.** בתי הספר הטכניים הללו מתואמים דווקא עם התעשייה ולא עם מערכת החינוך, והם מנוהלים בחמש-עשרה חטיבות.

4. **בתי-ספר להכשרה מקצועית.** המוסדות המיוחדים הללו מספקים את ההכשרה הטכנית למקצועות הנלמדים השונים, שנים-עשר במספר.

5. **בתי הספר של הצבא ושל הצי.** ליד המטה הלאומי ובעשרים וחמישה המרכזים הצבאיים שעל החוף ממוקמים אותם מוסדות אשר מוקדשים להכשרתם הצבאית של אזרחים מתנדבים בגילאים שבין שמונה-עשרה לשלושים שנה. לפני גיל עשרים וחמש נדרשת הסכמת ההורים על-מנת להתקבל לבתי הספר הללו.

9. התכנית לזכות בחירה אוניברסאלית

אף-על-פי שכלל המועמדויות למשרות ציבוריות מוגבלות לבוגריהם של בתי הספר למדינאות של המדינה, של האזור ובתי הספר הפדראליים, מנהיגיהם המתקדמים של אומה זו גילו בתכניתם חולשה רצינית לנושא זכות הבחירה האוניברסאלית; ולפני כחמישים שנה הם הוסיפו לחוקה הוראה אשר משנה את תכנית הבחירה וכוללת את המאפיינים הבאים:

1. כל גבר וכל אישה מעל לגיל עשרים מחזיקים בקול אחד. בהגיעם לגיל זה חייבים כלל האזרחים להתקבל כחברים בשתי קבוצות בחירה: הם יצטרפו לקבוצה הראשונה בהתאם לתפקודם הכלכלי – תעשייתי, מקצועי, חקלאי או מסחרי; הם ייכנסו לקבוצה השנייה בהתאם לנטיותיהם הפוליטיות, הפילוסופיות והחברתיות. כלל העובדים חייבים להשתייך, כאמור, לקבוצה כלכלית כלשהי, והגילדות האלה – בדומה להתאגדויות לא-כלכליות – מוסדרות ממש כפי שמוסדר הממשל הלאומי, בחלוקה של העוצמה לשלושה חלקים. הרישום לקבוצות אלה אינו יכול להשתנות במשך שנים-עשרה שנים.

2. עם הגשת המועמדות מידי מושלי המדינה או המנהלים האזוריים, ובהתאם לצו של המועצות האזוריות העליונות, עשויים יחידים אשר שירתו את החברה שירות רב-ערך, או אשר הפגינו תבונה יוצאת-דופן בשירות הממשלה, לקבל לידיהם קולות נוספים, וזאת בחלוף לפחות חמש שנים, ולא יותר מאשר תשעה קולות-על מעין אלו. עשר הינו מספר הקולות המרבי של בוחר מרובה-קולות. המדענים, הממציאים, המורים, הפילוסופים והמנהיגים הרוחניים מקבלים אף הם הכרה כאמור, ומתכבדים בכוח פוליטי מועצם. זכויות אזרח מתקדמות שכאלה מוענקות על-ידי המדינה והמועצות העליונות ממש כשם שתארים מוענקים על-ידי בתי הספר המיוחדים, ומקבליהן גאים להציג לראווה את סממני ההכרה האזרחית הללו לצד תואריהם האחרים, ולצרפם לרשימת הישגיהם האישיים.

כלל היחידים אשר נידונו לעבודת כפייה במכרות, וכל משרתי הממשל אשר נתמכים על-ידי תקציב המסים, מאבדים את זכות הבחירה למשך התקופות האלה. דבר זה איננו תקף עבור אנשים מבוגרים אשר עשויים לפרוש לגמלאות בגיל שישים-וחמש.

4. קיימות חמש מדרגות בחירה המשקפות את שיעור המס הממוצע אשר שולם במשך כל תקופה בת מחצית העשור. משלמי מסים כבדים מורשים לקבל עד חמישה קולות נוספים. תוספת זו הינה בלתי-תלויה בכל הכרה מסוג אחר, ואולם בשום מקרה לא יוכל אדם להטיל יותר מעשרה פתקי הצבעה.

מסמך 72

5. בעת שבה אומצה תכנית בחירה זו, ננטשה שיטת הבחירה הטריטוריאלית לטובת מערכת הבחירה הכלכלית, או התפקודית. כעת בוחרים כלל האזרחים כחברים בקבוצות התעשייה, החברה, או המקצועות, בלא תלות במקום מגוריהם. וכך, מורכב ציבור הבוחרים מקבוצות מבוססות, מאוחדות ואינטליגנטיות, אשר בוחרות אך ורק את הטובים שבחבריהם לתפקידי אמון ואחריות בממשל. לתכנית הבחירה התפקודית, או הקבוצתית, הזו קיים יוצא-מן-הכלל אחד: מדי שש שנים נבחר המנהל הכללי הפדרלי בבחירות לאומיות כלליות, ושום אזרח אינו מטיל יותר מאשר פתק בחירה אחד.

וכך, למעט בבחירתו של המנהל הכללי, מופעלת זכות הבחירה על-ידי קבוצות אזרחים כלכליות, מקצועיות, אינטלקטואליות וחברתיות. המדינה האידיאלית היא אורגנית, וכל קבוצת אזרחים חופשית ואינטליגנטית מייצגת איבר חיוני ופעיל בתוך אורגניזם הממשל הרחב יותר.

בתי הספר למדינאות מוסמכים להתחיל בהליך משפטי בבתי הדין של המדינה על-מנת לשלול את זכות הבחירה מכל יחיד עצל, אדיש, או עברייני. האנשים הללו מכירים בעובדה לפיה כאשר חמישים אחוזים מאומה הינם נחותים, או פגומים, ובעלי זכות בחירה, כי אז אומה שכזו נידונה לכיליון. הם מאמינים כי שלטון הבינוניות טומן בחובו את זרע נפילתה של כל אומה שהיא. הבחירה הינה חובה, וקנסות כבדים מוטלים על כל אלו אשר אינם מקיימים את חובת הבחירה.

10. הטיפול בפשע

אף-על-פי ששיטותיהם של האנשים הללו לטיפול בפשעה, באי-שפיות ובניווני תחשבנה במובנים מסוימים כמספקות, במובנים אחרים הן תזעזענה, ללא ספק, את רוב בני אורנטיה. הפושעים הרגילים והאנשים הפגומים מושמים, בחלוקה על-פי מין, במושבות חקלאיות שונות, והם יותר מאשר תומכים בעצמם. המקרים הרציניים יותר של פושעים מתמידים ושל חסרי-שפיות אשר אין ניתן לרפאם נידונים על-ידי בתי המשפט למוות בתאי הגזים הקטלניים. בנוסף לרצח, עונש מוות חל על פשעים רבים אחרים, לרבות מעילה באמון הממשל; והצדק נעשה במהרה ובבטחה.

האנשים הללו עוברים מעידן החוק השלילי לזה החיובי. לאחרונה, בניסיון למנוע פשע, הם כה הרחיקו לכת וגזרו עבודות שירות למשך כל תקופת החיים במושבות העונשין על כל אלו אשר האמונה לגביהם הינה שהם רוצחים ופושעים כבדים בפוטנציה. במידה שנידונים אלו מוכיחים לאחר מכן שהם הפכו לנורמליים יותר, הם עשויים להשתחרר על-תנאי או לזכות במחילה. שיעור הרצח ביבשת הזו עומד על אחוז אחד בלבד מזה השורר בקרב כל האומות האחרות.

המאמצים למנוע את התרבות הפושעים והיחידים הפגומים החלו לפני יותר ממאה שנה וכבר נושאים פירות משביעי רצון. אין קיימים בתי-סוהר או בתי-משוגעים. והדבר נובע מסיבה אחת, והיא ששיעורן של הקבוצות האלה עומד על כעשרה אחוזים בלבד משיעורן באורנטיה.

11. מוכנות צבאית

נשיא מועצת ההגנה הלאומית עשוי למנות את בוגרי בתי הספר הצבאיים הפדראליים ל"שומרי הציוויליזציה" ולהעניק להם אחת משבע דרגות, בהתאם לכישוריהם ולניסיונם. מועצה זו מונה עשרים-וחמישה חברים, אשר מועמדים על-ידי בתי הדין הגבוהים ביותר להורות, לחינוך ולתעשייה, מאושרים על-ידי בית הדין הפדרלי העליון, ובראשם עומד, מתוקף תפקידו, ראש הסגל לעניינים צבאיים מתואמים. חברים מעין אלו משרתים עד לגיל שבעים.

הקורסים שאותם לומדים קציני קבע אלו נמשכים ארבע שנים, והם מתואמים לעולם עם רכישת מומחיות במקצוע או במשלח יד מסוימים. הכשרה צבאית אף-פעם לא ניתנת מבלי לצרף לה הכשרה תעשייתית, מדעית או מקצועית. כאשר מסתיימת ההכשרה הצבאית, היחיד רכש זה מכבר, במהלך ארבע שנות הקורס, מחצית מהחינוך אשר ניתן בכל אחד מבתי הספר המיוחדים, אשר גם בהם משך הקורס עומד על ארבע שנים. באופן זה נמנעת יצירתו של מעמד מקצועי צבאי, בכך שניתנת ההזדמנות למספר רב של גברים לתמוך בעצמם בה בעת שהם רוכשים את המחצית הראשונה של ההכשרה הטכנית או המקצועית.

מסמך 72

השירות הצבאי בתקופות של שלום הינו התנדבותי גרידא, ובכל הזרועות הוא נמשך ארבע שנים, אשר במהלכן לומד כל אדם, בנוסף למומחיות בטקטיקה צבאית, גם מקצוע לימוד. לימוד המוזיקה הינו אחד מן העיסוקים העיקריים בבתי הספר הצבאיים המרכזיים, ובעשרים וחמישה מחנות האימון הפזורים בהיקף היבשת. במהלך תקופות שפל בתעשייה, אלפי מובטלים מועסקים באופן אוטומטי בהקמת ההגנות הצבאיות של היבשת, ביבשה, בים ובאוויר.

אף-על-פי שהאנשים הללו מחזיקים במוסדות מלחמה רבי-עוצמה, המיועדים לשם הגנה מפני פלישת העמים העוינים אשר סביב, ראוי לציין לזכותם כי במשך מעל למאה שנה הם לא השתמשו במשאבים הצבאיים הללו על-מנת לפתוח במלחמה התקפית. הם הפכו מתורבתים עד לשיעור שבו הם יכולים להגן באופן איתן על הציוויליזציה מבלי להיכנע לפיתוי להשתמש ביכולותיהם המלחמתיות לשם תקיפה. למן כינונה של המדינה היבשתית המאוחדת לא פרצו מלחמות אזרחים, ואולם, במהלך מאתיים השנים האחרונות נקראו האנשים הללו ללחום בתשע מלחמות מגננה, שלוש מהן אל מול התאגדויות רבות-עוצמה של מעצמות עולמיות. ולמרות שאומה זו שומרת על הגנה הולמת מפני תקיפה של שכנים עוינים, היא מקדישה תשומת לב רבה הרבה יותר להכשרתם של מדינאים, מדענים ופילוסופים.

בשעה שאומה זו מצויה בשלום עם העולם, מועסקים כלל אמצעי ההגנה הניידים באופן די מלא בשירות הסחר, המסחר והפנאי. כאשר מוכרזת מלחמה, מתגייסת האומה בכללותה. במשך תקופת הקרבות נהוג תשלום שכר צבאי בכלל התעשיות, וראשי כל המשרדים הצבאיים הופכים לחברים בקבינט של המנהל הכללי.

12. האומות האחרות

אף-על-פי שהחברה והממשל של העם הייחודי הזה עולים במובנים רבים על אלו של האומות באורנטיה, ראוי לציין כי הממשלות המושלות בכל היבשות האחרות (קיימות בפלנטה זו אחת-עשרה יבשות) הינן נחותות במובחן ביחס לאומותיה המתקדמות יותר של אורנטיה.

וממש כעת מתכנן הממשל הנעלה הזה לכוון יחסים דיפלומטיים עם העמים הנחותים, ובפעם הראשונה קם מנהיג דתי גדול אשר תומך בשליחתם של שליחים אל האומות הסובבות. הננו חוששים כי הם עומדים לבצע את אותה שגיאה אשר ביצעו רבים אחרים, כאשר ניסו לכפות תרבות ודת נעלים על גזעים אחרים. איזה דבר נפלא היה קורה בעולם הזה אילו האומה היבשתית הזו, בעלת התרבות המתקדמת, הייתה אך יוצאת החוצה ומביאה אליה את הטובים שבבנים של העמים השכנים, ולאחר שחינכה אותם, הייתה שולחת אותם חזרה כשגרירים של תרבות על-מנת לעורר את אחיהם! מובן שאם יגיע בקרוב בן של סמכות אל אומה מתקדמת זו, במהרה יכולים להתרחש בעולם הזה דברים מופלאים.

תיאור זה של ענייני פלנטה שכנה נעשה באישור מיוחד, ומתוך כוונה לקדם את הציוויליזציה ולהעצים את האבולוציה של הממשל באורנטיה. ניתן היה לתאר דברים רבים נוספים אשר היו ללא ספק מעניינים ומסקרנים את בני אורנטיה, ואולם, תיאור זה ממצה את מגבלות הרשות אשר התקבלה לעניין זה.

ראוי, אם כן, שבני אורנטיה ישימו לב לכך שהספירה האחות שלהם במשפחת שטניה לא נהנתה ממשימות של סמכות או ממשימות מתת של בני פרדיס. וכן, כי העמים השונים באורנטיה אינם כה מרוחקים זה מזה בתרבותם כמרחק התרבותי הגדול המפריד בין האומה היבשתית לבין שכנותיה בפלנטה.

בעת שרוח האמת שוטפת את הכול, היא מספקת את הבסיס הרוחני להגשמתם של הישגים כבירים בענייני המין האנושי בעולם המתת. לפיכך, אורנטיה מוכנה הרבה יותר להגשמתו המיידית יותר של ממשל פלנטארי, על חוקיו, מגנוניו, סמליו, מוסכמותיו ושפתו – וכל אלו יתרמו כה רבות לכינון שלום כלל-עולמי בחסות החוק, ועשייתם להוביל ביום מן הימים להפצעתו של שחר עידן האמת של הכמיהה הרוחנית; ועידן שכזה מהווה את הסף הפלנטארי בדרך אל העידנים האוטופיים של אור וחיים.

מסמך 72

[הוצג על-ידי מלכי-צדק של נבאדון.]

טורנטה